

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrar-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 26. новембар 2011. године

Предмет бр. 36/10

Звездана ДИМИТРИЈЕВИЋ

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 26. новембра 2011. године,
уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
г. Пола ЛЕМЕНСА
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ
г. Андреја АНТОНОВА, извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменућу жалбу, уложену сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одлучила је следеће:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба је уложена 30. марта 2010. године и уписана је истог дана.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

2. Жалилац наводи да је била запослена у друштвеном предузећу „Рамиз Садику КНИ“, из Приштине, од 1972. до 1990. године.
3. Дана 10. јануара 2007. године, када је сазнала да се предузеће приватизује, жалилац је поднела захтев Косовској повереничкој агенцији (КПА) тражећи да буде укључена у листу радника који су стекли право на удео од 20 посто прихода остварених приватизацијом предузећа. Међутим, њен захтев је одбијен и њено име није укључено у коначну листу радника који су стекли право на удео, објављену 4. марта 2009. године од стране Косовске агенције за приватизацију (КАП).
4. Дана 23. марта 2009. године, жалилац је поднела захтев Посебној комори Врховног суда Косова за питања која се односе на Косовску повереничку агенцију (Посебна комора) против КАП-а, као наследника КПА, у коме је затражила да буде укључена у листу радника који су стекли право на удео.
5. Дана 5. маја 2009. године, КАП је доставио поднесак Посебној комори у коме се наводи да жалилац није испунила критеријуме за укључивање на листу, наведене у члану 10.4 Уредбе УНМИК-а бр. 2003/13 о промени права употребе непокретне имовине у друштвеној својини. КАП је навео да жалилац није била пријављена као запослена у предузећу у време приватизације и да није било изјаве о дискриминацији.
6. Дана 22. априла 2010. године, Посебна комора је одржала расправу по овом предмету. Током расправе, жалилац је изјавила да је њен радни однос у предузећу прекинут 1990. године због банкротства предузећа и да њено отпуштање није било дискриминаторно.
7. Дана 10. јуна 2011. године, Посебна комора донела је пресуду по предмету, одбацујући захтев жалиоца. Посебна комора је навела да жалилац није испунила услове наведене у члану 10.4 горенаведене Уредбе УНМИК-а бр. 2003/13.

III. ЖАЛБА

8. Жалилац се жали на то да је њено искључивање са листе радника који су стекли право на удео противзаконито. Она тврди да се налазила на платном списку предузећа „Рамиз Садику КНИ“ више од 17 година и да стога има право на одговарајући део прихода од приватизације.

IV. ПРАВО

9. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.
10. Према члану 1.2 Уредбе, Комисија има правну надлежност над жалбама које се односе на наводна кршења људских права од стране УНМИК-а.
11. Дана 9. децембра 2008. године, одговорности УНМИК-а у области полиције и правосуђа на Косову су престале, а мисија владавине права Европске уније на Косову (ЕУЛЕКС) преузела је пуну оперативну контролу у области владавине права, након саопштења председника Савета безбедности Уједињених нација, 26. новембра 2008. године (S/PRST/2008/44), којим се поздравља даље ангажовање Европске уније на Косову.
12. Комисија констатује да, у време када је донета коначна одлука по предмету жалиоца, односно пресуда Посебне коморе од 10. јуна 2011. године, УНМИК више није имао извршну власт над правосуђем на Косову и није био одговоран за било какво кршење људских права које су наводно извршили судови, као што је Комисија већ установила у предмету *Ислами* (Саветодавна комисија за људска права, *Ислами*, бр. 13/10, одлука од 16. септембра 2011. године, § 20).
13. Из овог разлога, Комисија је мишљења да је жалба ван њене надлежности *ratione personae* и да се стога мора прогласити неприхватљивом.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБУ НЕПРИХВАТЉИВОМ.

Андреј АНТОНОВ
Извршни службеник

Марек НОВИЦКИ
Председавајући